

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه مبتدا در فارسی برپایه برنامه کمینه گرا

محل انتشار:

پژوهش های زبان شناسی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی درزی - دانشیار دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران

راضیه مهدی بیرقदार - دانش آموخته دوره دکتری زبان شناسی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در این مقاله دو دیدگاه هگمن و گوئرون (۱۹۹۹) و کریمی (۲۰۰۵) در مورد انشقاق گروه متمم ساز (CP) و فرافکن های تحت تسلط آن را در ارتباط با جایگاه سازه مبتدا در زبان فارسی مورد بحث قرار می‌دهیم. درحالی که هر دو رویکرد قائل به وجود دو فرافکن بیشینه نقشی تاکید (FocP) و مبتدا (TopP) بین دو گروه متمم‌ساز و گروه فعلی اند، اما از دو جهت نیز با یکدیگر متفاوت هستند. تفاوت نخست آن که کریمی جایگاه شاخص گروه ز مان [spec TP] را جایگاه آن چیزی می‌داند که از آن به‌عنوان مبتدای پس زمینه (background topic) یاد می‌کند، در حالی که این جایگاه از نظر هگمن و گوئرون جایگاه فاعل است. تفاوت دوم آن که در فرضیه انشقاق گروه متمم‌ساز پیشنهادی هگمن و گوئرون در فاصله بین گروه متمم‌ساز و گروه تصریف یا گروه زمان دو فرافکن بیشینه مبتدا وجود دارد که فرافکن مبتدای پایین‌تر خاصیت بازگشتی (recursive) دارد، در حالی که در تحلیل کریمی تنها یک فرافکن بیشینه نقشی مبتدا وجود دارد. براین اساس، طبق تحلیل کریمی در جملات دارای دو مبتدا، مبتدای جدید (shifted topic) در جایگاه شاخ ص گروه مبتدا و دیگری در جایگاه شاخص گروه زمان قرار دارند، درحالی که طبق تحلیل هگمن و گوئرون هر یک از سازه های مبتدا در یکی از دو جایگاه شاخص گروه مبتدا واقع می‌شود. در این مقاله با استفاده از حرکت گروه های اسمی نا-مشخص (non-specific) در ساخت های دارای سازه تاکید و نیز تطابق آن با فعل نشان خواهیم داد که تحلیل هگمن و گوئرون از کفایت بیشتری برخوردار است.

کلمات کلیدی:

مبتدا، گروه مبتدا، تاکید، گروه تاکید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1361194>

